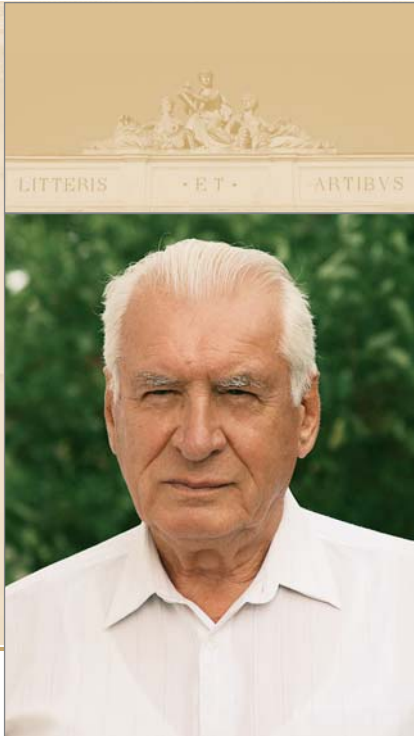


## МУЖИЛІВСЬКИЙ Петро Михайлович



Випускник механічного  
факультету (1952 р.)

Головний інженер Головного  
управління з експлуатації  
магістральних газопроводів  
Мінгазпрому СРСР (1966–1972)

*Ветеран газової промисловості,  
лауреат премії Ради Міністрів СРСР*

Народився в 1929 р. у Полтаві. Друга світова війна саме почалася, коли Петрові Мужилівському виповнилося два роки, і весь період німецької окупації ніхто з його однолітків не навчався. Тому, сівши за парту після звільнення країни від загарбників, хлопець намагався з особливою ретельністю компенсувати втрачене. У 1947 р. після закінчення десятирічки він поїхав у Львів і вступив до Львівського політехнічного інституту.

Студентські роки — це особливий період у житті Петра Михайловича. В ранньому віці він втратив батька, тому чітко усвідомлював, що одержання якісної освіти — це єдиний спосіб допомогти родині. Розуміючи це, юнак навіть із якоюсь побожністю ставився до навчання в інституті. Петро Мужилівський і зараз згадує своїх однокурсників, більшість із яких, на його думку, були неабиякими особистостями, відібраними не приймальною комісією, а самим життям. Багато хто із групи — фронтовики з бойовими орденами і медалями на грудях, молоді, але з багатим життєвим досвідом. Та й професорсько-викладацький склад був незвичайним і різним.

Роки навчання за спеціальністю «Двигуни внутрішнього згорання» пролетіли швидко. При розподілі на роботу після вручення дипломів представник Міністерства нафтової промисловості обрав Петра Мужилівського для роботи на газопроводі, будівництво якого закінчувалося. Вчорашній студент був направлений до дирекції газопроводу «Дашава-Київ», а 16 вересня 1952 р. його призначили начальником зміни в 3-тє районне управління газопроводу на пускову компресорну станцію у Красиліві. Так розпочалася робота Петра Михайловича в газовій промисловості. Газопровід швидко виходив на проектні показники, будувалися нові компресорні станції, газифікувалися нові міста. Через три роки молодий фахівець уже вважався досвідченим виробничником і був переведений у 4-тє районне управління газопроводу «Дашава-Київ-Брянськ-Москва», а згодом — головним інженером Дніпропетровського районного управління.

Постало нове завдання освоєння сировинної бази Західного Сибіру. Уряд СРСР прийняв рішення про створення Міністерства газової промисловості.

У травні 1966 р. П. М. Мужилівського перевели у Москву на посаду заступника начальника, головного інженера Головного управління газопроводів у щойно створеному міністерстві, де йому довелося працювати з чотирма

колишніми міністрами газової промисловості — О. К. Кортунювим, С. А. Оруджевим, В. О. Дінковим та В. С. Черномирдіним.

Протягом 1976–1982 рр. був головою комітету Міжнародного газового союзу з використання газу у промисловості, водночас упродовж восьми років працював заступником головного редактора журналу «Газовая промышленность».

У період, що приніс багато змін, Петро Мужилівський був направлений на роботу в Болгарію. Очолюючи Балканське техніко-комерційне бюро в Софії і маючи можливість вільно пересуватися по країні, він спостерігав за радикальними змінами як у болгарському, так і в румунському суспільстві.

Через п'ять років Петро Михайлович повернувся у Москву до своєї тимчасово перерваної роботи, пов'язаної із транспортуванням природного газу. «Я перегортаю сторінки своєї трудової книжки від початку до кінця... — ділиться він спогадами. — За весь період моєї роботи в газовій промисловості я спостерігав і безпосередньо брав участь у її розвитку і становленні». Сьогодні він продовжує активно працювати на посаді першого заступника генерального директора ВАТ «Автогаз» Газпрому.

Під його керівництвом розроблено схему оптимального розміщення автомобільних газонаповнювальних компресорних станцій на території Росії і країн СНД. За його участі розроблено апаратуру для переведення двигунів автомобільного транспорту із рідкого палива на природний газ, що дає можливість зменшити викиди отруйних речовин в атмосферу і поліпшити екологічний стан навколишнього середовища. Також він брав активну участь в організації робіт із розробки вітчизняних засобів діагностики стану магістральних газопроводів.

Петро Михайлович — кандидат технічних наук, постійно публікує свої статті у спеціалізованих журналах «Газовая промышленность» (Росія), «Трубопровідний транспорт» (Україна).

Увесь трудовий шлях П. М. Мужилівського у провідній галузі економіки країни — від інженера до заступника начальника Головного науково-технічного управління Мінгазпрому СРСР — свідчить про високий професіоналізм, наполегливість, творчий підхід до роботи і відданість улюбленій справі. Держава високо оцінила його внесок у розвиток вітчизняної газотранспортної системи. Він нагороджений орденом «Знак пошани», має звання «Почесний працівник газової промисловості».